

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/28/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121563669
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6121563669.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Michaela Krajčová a členovia senátu Mgr. Jana Janics Bajánková a JUDr. Natália Kolláriková, v spore žalobkyne: I. D., narodená XX.XX.XXXX, bytom Ľ. V. 5, Y., zastúpená: G.. X. U., advokát, so sídlom Na vŕšku 1, Y., proti žalovaným X/: N. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom P. XX, Y., X/: L. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom P. XX, Y., obe zastúpené: D.. D. U., advokát, so sídlom E. XXX/X, V., o zaplatenie sumy 3.840,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 11. novembra 2025, č.k. 11C/3/2022-233, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd vo výroku II. uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanej v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV uznesením zo dňa 11. novembra 2025, č.k. 11C/3/2022-233 zastavil konanie a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni vo vzťahu k žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaných zaplatenia sumy 3.840,- Eur s príslušenstvom spoločne a nerozdielne z dôvodu, že užívajú byť v jej vlastníctve bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek úhrady.

3. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.09.2025 vzala žalobkyňa žalobu v celom rozsah späť, z dôvodu úhrady žalovanej istiny s príslušenstvom žalovanými a žiadala konanie zastaviť. Súd prvej inštancie na základe späťvzatia žaloby s konštatovaním, že žalované voči dispozičivnému úkonu žalobkyne námietky nemali, s poukazom na ust. § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) konanie zastavil.

4. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vec právne posúdil podľa Čl.4 ods.1, ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, vychádzajúc zo zásady zavinenia zastavenia konania priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (100%) proti žalovaným, ktoré svojím konaním zaviniili zastavenie konania.

5. Vo vzťahu k výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie obe žalované, a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), písm. h) CSP, v ktorom namietali, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní argumentovali tým, že podali v prejednávanej spore dňa odvolanie voči rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava IV, zo

dňa 10.05.2023, sp. zn. 11C/3/2022-128, na základe ktorého Krajský súd v Bratislave dňa 20.03.2024 vydal uznesenie sp. zn. 2Co/79/2023-177, ktorým zrušil predmetný rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vzhľadom na uvedené, boli žalované v odvolacom konaní úspešné, teda ich úspech mal byť zohľadnený vo výroku o trovách konania, k čomu poukázali na ust. § 396 ods. 1 CSP. Nakoľko žalované v odvolacom konaní vykonali úkony vedúce k ich úspechu, domáhali sa, aby im za tento úkon bol priznaný nárok na náhradu príslušných trov konania, pričom žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemožno pre jej neúspešné uplatňovanie práva v odvolacom konaní priznať. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia zmenil tak, že žalobkyni prizná nárok na náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie a žalovanej v 1. a 2. rade prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 2Co/79/2023-177.

6. Vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobkyňa navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie len z dôvodu, že neustálila skutkový základ predmetu sporu. Po vrátení veci na prvostupňový súd a žalobkyňou ustálený skutkový základ, došlo zo strany žalovaných k uhradeniu žalovanej sumy. Žalované zapríčinili vznik sporu, následne bola žalobkyňa v celom rozsahu uspokojená, na základe čoho, súd prvej inštancie správne priznal náhradu trov konania proti žalovaným, pričom na dané nemalo vplyv ani zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nijako nespochybňovalo výšku uplatneného nároku žalobkyňou.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaných (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., vec prejednal postupom bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

8. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil odvolací súd v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 CSP).

9. Odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne, v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení uznesenia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Žalované v odvolaní neuvádzali podstatné, rozhodujúce, konkrétne, právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania.

10. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami žalovaných odvolací súd uvádza nasledovné.

11. Súd prvej inštancie na základe späťvzatia žaloby z dôvodu, že žalované po začatí konania uhradili žalovaný nárok žalobkyni v celom rozsahu konanie zastavil (výrok I.). Nakoľko žalované svojím správaním zavinili zastavenie konania, priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritóme rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, či už úplného, alebo čiastočného (§ 145 CSP), z dôvodu neodstrániteľného

nedostatku podmienky konania (§ 161 ods. 1 CSP), z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť (§ 161 ods. 3 CSP). Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo.

14. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov odvolania žalovaných bolo tvrdenie o ich úspechu v odvolacom konaní, vychádzajúce zo skutočnosti, že na základe ich odvolania bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanom spore zrušené a vec vrátaná na ďalšie konanie, v dôsledku čoho ich úspech v odvolacom konaní mal byť zohľadnený v samostatnom výroku o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Žalované nepopreli nárok žalobkyne na náhradu trov prvoinštančného konania v dôsledku zastavenia konania, avšak vychádzali z toho, že v odvolacom konaní žalobkyňa úspešná nebola, preto jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

15. Odvolací súd námietky žalovaných vyhodnotil ako nedôvodné. V prípade, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodne o náhrade trov celého konania (teda aj trov odvolacieho konania) prvoinštančný súd v novom rozhodnutí, a to podľa konečného úspechu v spore. Konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie tvoria jeden celok (porovnaj (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 1. 2022, sp. zn. 2Cdo/282/2021). Rozhodovanie o nároku na náhradu trov konanie je potrebné vyjadriť spravidla v jednom výroku, a to vo vzťahu ku konečnému rozhodnutiu vo veci, preto v prejednávanom spore prichádzalo do úvahy iba rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania ako celku (jedným výrokom), a to na základe konečného rozhodnutia vo veci. V danom prípade je možné oprieť sa o právny názor vyplývajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.1.2011, sp.zn. 6MCdo/19/2010, v zmysle ktorého, ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 O.s.p. (v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p.) dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech; vždy platí, že kto zaviniť čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že zavinenie žalovaných na zastavení konania je potrebné považovať za ich neúspech v spore, na základe čoho nie je možné sa stotožniť s názorom žalovaných o ich úspechu v odvolacom konaní.

Súd prvej inštancie správnym spôsobom rozhodol o nároku na náhradu trov konania, a to bez rozčlenenia rozhodovania o nároku na náhradu trov konania podľa jednotlivých fáz konania, v ktorom vznikli, t.j. na trovy prvoinštančného a trovy odvolacieho konania, pričom súladne s ust. § 256 ods. 1 CSP vyhodnotil zavinenie zastavenia konania na strane žalovaných a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov (prvoinštančného i odvolacieho) konania v rozsahu 100%.

16. V zmysle vyššie prijatých záverov odvolací súd odvolaním napadnutý výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

17. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na ich náhradu proti žalovaným v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Strany sporu majú právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).